

[Søren P. Larsen.]

begrunde, hvorfor vi ikke vil være med til dette. Vi har hævdet som vor Opfattelse, at det rigtigste vilde være, at det Vederlag, som de unge skal have — og det kan jo blive et Vederlag dels til Dækning af Kost og Logi og yderligere et Beløb til Dækning af andre Fornødenheder, som der staar i Loven —, bliver væsentlig mindre, end hvad andre unge paa den paagældende Egn kan opnaa ved selv at skaffe sig Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer. Hvis man kommer ud i den Situation, at den, der gaar ind under Ungdomsarbejdsløshedslovens Bestemmelser, finder Beskæftigelse med et Vederlag, som enten ligger lige ved Siden af eller i enkelte Tilfælde maaske lidt over, hvad der faas ved Arbejde i det frie Erhverv, saa kan man langt fra overse, hvor mange Midler der skal bringes i Anvendelse for at bekæmpe Ungdomsarbejdsløsheden. Det maa ikke være saaledes, at de ved offentlige Midler igangsatte Beskæftigelsesforanstaltninger virker dragende paa de unge, saa at de forlader deres sædvanlige Arbejde, idet de mener, at de kan faa bedre Vilkaar under de Bestemmelser, som er nedlagt i Ungdomsarbejdsløshedsloven. Og naar jeg ser paa den Administration, som jeg har haft Lejlighed til at kende, ser paa, hvordan man har lagt Arbejdet til Rette rundt om i Kommunerne og i de forskellige Foreninger, som har sat Arbejde i Gang, saa har der jo været en Tendens til at gaa bort fra de Bestemmelser, som egentlig var Hovedbestemmelserne i den første Lov, at de unge skulde føres derhen, hvor Arbejdet fandtes; det vil med andre Ord sige, at man skulde lægge de unge ud i Lejre, og fandt man et fornuftigt Arbejde i Skove, Moser, Tørvegrave eller den Slags Ting, skulde de unge føres derud. Men i Administrationen er det meget ofte gaaet saaledes, — og jeg mener, at Loven er formet saaledes, at det i Henhold til Lovens Bogstav var fuldt forsvarligt —, at en Købstad f. Eks. sætter en Beskæftigelsesforanstaltning i Gang; denne Beskæftigelsesforanstaltning kan dreje sig om et Kystarbejde, et Anlægsarbejde eller forskelligt andet, og saa har man det gerne saaledes, at de unge, der kommer ind under denne Lovs Bestemmelser, faar Lejlighed til at bo i deres Hjem og modtager et Vederlag for Kost og Logi samt et mindre

Beløb derudover. Det er min Opfattelse, at der da ad Administrationens Vej har vist sig en Tendens til stadig at hæve det Vederlag, som de unge arbejdsløse skulde have pr. Uge. Maa jeg med det samme sige, at i og for sig finder jeg ingen Grund til, at vi skulde modsætte os, at man i Administrationen giver de unge Lejlighed til at faa Pengene med til deres Hjem; det er min Opfattelse, at det socialt set er et stort Gode, at den unge arbejdsløse kommer hjem med nogle Penge, 15—20 Kr. om Ugen, som saa gaar gennem hans Hjems Husholdning, man faar større social Gavn af Pengene paa den Maade, end hvis man køber Føden til ham f. Eks., og det offentlige betaler den. Derfor har vi ikke fundet nogen Anledning til gennem Administrationen at nedlægge Indsigelse her. Men jeg vil gerne føje til, at det Vederlag, der skulde udredes til de unge, har vist en Tendens til at stige. Meget ofte har det været saaledes, at der rundt omkring fra Kommuner og Foreninger er kommet Begæring om, at Vederlaget skulde ligge omkring 18 Kr., omkring 19 Kr. Jeg skal nævne et af de sidste Tilfælde, som har været behandlet i det Udvalg, der har beskæftiget sig med Administrationen af denne Lov. Hvor det er fra, har ingen Interesse. Det, der har Interesse, er dette, at et Udvalg inden for en Kommunalbestyrelse foreslaar som legemligt Arbejde følgende: For det første Anlæg af en Fodboldbane og for det andet Rydning af Buske og lignende. Det er det legemlige Arbejde, som man ønsker at føre ind under denne Lov. Og saa foreslaar Udvalget, at det Vederlag, som skal ydes den enkelte Deltager, skal være 22 Kr. pr. Uge, foruden at der naturligvis skal bevilges Penge til at ansætte en Leder for. 22 Kr. pr. Uge ønsker Ledelsen af denne Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltning altsaa at give for et Arbejde og en Undervisning, der er inddelt paa følgende Maade: Arbejdet foregaar fra Kl. 8 $\frac{1}{2}$ til 12; dernæst er der Middagspavse fra Kl. 12 til 14, Undervisning i skriftlig Dansk fra Kl. 14 til 15, Gymnastik fra Kl. 15 til 16, Undervisning i Samfundslære 5 Dage ugentlig fra Kl. 16 til 17 $\frac{1}{2}$ og en Dags Undervisning i Bøgers Brug. Det vil sige, at vedkommende Udvalg mener, at 22 Kr. om Ugen er et passende Vederlag til de unge, som gaar ind under disse Bestemmelser.